

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U SPLITU
Split, Put Supavla 1

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Upravni sud u Splitu, po sutkinji tog suda Mirandi Gulišija Jurišić uz sudjelovanje Radojke Čupurdije, kao zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Grada Slavonski Brod, Vukovarska 1, OIB: 58007872049, zastupanog po opunomoćenici Nataliji Perić iz odvjetničkog ureda Mamić, Perić, Reberski, Rimac d.o.o. Zagreb, Ivana Lučića 2a, i Ivani Mamić, odvjetnici u Splitu, Vukovarska 29, protiv tuženika Državnog inspektorata, Područnog ureda Split, Ispostava Ploče, Trg kralja Tomislava 16, Ploče, radi obnove spora, nakon javne rasprave održane i zaključene 27. ožujka 2025., objavom odluke na temelju članka 61. stavka 5. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 36/24; dalje ZUS), 25. travnja 2025.,

p r e s u d i o j e

i

r i j e š i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

"Dopušta se obnova spora koji se kod Upravnog suda u Splitu vodio pod poslovnim brojem Usl-3742/21 te se izvan snage stavlja presuda poslovnog broja Usl-3742/21 od 14. ožujka 2022.

Poništava se rješenje Državnog inspektorata, Područnog ureda Split, Ispostava Ploče Klasa: UP/I-362-02/20-02/1223 Ur.br: 443-02-03-20-21-18 od 26. listopada 2021., osim u dijelu u točke 1."

II. Odbija se tužiteljev zahtjev za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

1. Presudom ovog suda poslovnog broja Usl-3742/2021-6 od 14. ožujka 2022. djelomično je usvojen tužbeni zahtjev te se rješenje tuženika Klasa: UP/I-362-02/20-02/1223 Urbroj: 443-02-03-20-21-18 od 26. listopada 2021. poništava u točki 1. (u dijelu kojim se nalaže uklanjanje obilježja (metalnih tablica) 20 kamp prikolica, i predmet vraća na ponovni postupak, dok se u ostalom dijelu tužbeni zahtjev odbija, kao neosnovan. Ta je presuda potvrđena presudom Visokog upravnog suda Republike Hrvatske poslovnog broja Usž-2538/22-2 od 7. listopada 2022.

2. Pravomoćnim rješenjem o uklanjanju tužitelju je, kao vlasniku, naloženo uklanjanje izgrađenih građevina namjene auto – kamp i to: izbetonirane a.b. podne

ploče (tlo. pov. 6,20 x 3,20 m) s pristupnim stepeništem i ogradnim zidovima, tipskog kontejnera – recepcije (dim. 6 x 2,40 m) postavljenog na izbetoniranoj ploči i priključenog na instalacije; izbetonirane podne ploče s izbetoniranom prilaznom rampom na kojoj je postavljen kontejner – WC za invalide priključen na instalacije, 20 komada mobilnih kućica (dim. 8 x 3 m), s metalnim nadstrešnicama (dim. 6,90 x 2,70 m) spojenim na instalacije (voda, odvodnja, struja) te instalacija vode i struje smještenih u metalnim ormarićima, sve izgrađeno na čest. zgr. br. 685/1, 685/2, 685/3, 685/4, 685/5, i čest. zem. 502, 503/1, 503/2, 504/1, 504/2, 505/1, 505/2, 505/3, 505/4, 505/6, 505/7, 505/8, 505/9, 505/10, 505/11 k.o. Korčula.

3. Tužbom zaprimljenom kod ovog suda 7. lipnja 2023. tužitelj predlaže obnoviti spor i staviti izvan snage presudu Usl-3742/21 od 14. ožujka 2022. u točki II. Prijedlog se temelji na novoj činjenici odnosno dokazu za koje je tužitelj naknadno saznao, a to je rješenje o građevnoj dozvoli broj 02-UP/I-633/1968 od 4. studenog 1968. koje je tužitelj, prema pečatu Upravnog odjela za prostorno uređenje i gradnju, Ispostava Korčula zaprimio 12. svibnja 2023. Uz građevnu dozvolu zaprimio je i žalbu Mjesne zajednice Korčula na rješenje o građevnoj dozvoli Ferijalnom savezu općine Slavonski Brod od 19. studenog 1968., odgovor Komisije za rješavanje žalbi u upravnom postupku od 29. kolovoza 1970. općine Korčula, Odjela za privredu, Referade za građevinarstvo broj: 02-UP/I-633-1968 od 28. kolovoza 1968., dopis Mjesne zajednice Korčula broj: 449/I-1968 od 8. listopada 1968., molbu za izdavanje građevinske dozvole FSJ Izvršnog odbora Slavonski Brod za Ljetovalište Korčula od 8. kolovoza 1968., potvrdu "Komunalca" komunalnog poduzeća Slavonski Brod od 16. kolovoza 1968., rješenje Sanitarne inspekcije, Odsjeka za društvene službe broj: 04-UP/I-545/1-68 od 8. kolovoza 1968. te Glavni projekt Ferijalnog odmarališta Korčula Paviljon "16 S" izrađenog od "Projektbira" poduzeća za građevinsko projektiranje Slavonski Brod od 29. ožujka 1968. Rješenje o građevnoj dozvoli (bez navedenih pripadajućih priloga) bilo je dostupno tijekom postupka pred tuženikom, međutim, samo rješenje bez priloga ne predstavlja novi dokaz iz kojeg bi bile vidljive nove činjenice. Prilozi uz rješenje o građevnoj dozvoli, kao novi dokaz, tužitelju su postali dostupni tek 12. svibnja 2023.

Iz rješenje o građevnoj dozvoli proizlazi da je 4. studenog 1968. Skupština općine Korčula, Odsjek za privredu izdala rješenje kojim se FSJ – Izvršnom odboru Slavonski Brod dozvoljava gradnja jednog paviljona označenog brojem 2 i situacionim planom u krugu svog odmarališta, pod uvjetom da radove izvede u skladu s priloženim i odobrenim projektom, a to je onaj izrađen od "Projektbira". Taj projekt sadržava 1. Urbanističku razradu, 2. Glavni projekt, 3. Vodovod i kanalizaciju, 4. Elektroinstalacija i gromobranska instalacija. Osim izgradnje objekta "Paviljon 16 S" Glavnim projektom bila je planirana i izgradnja dodatnih objekata bez potrebe za ishodenom građevinskom dozvolom koji, između ostalog, uključuju vikend kuće i sanitarne čvorove. S tim u vezi, ističe se da je u tehničkom opisu za idejno urbanističko rješenje ferijalnog ljetovališta u Korčuli, koji je sastavni dio Urbanističke razrade (koji je dio Glavnog projekta), navedeno: "u borovoj šumi do sada su kampirali ferijalci pod šatorima...Njih treba, da zamijene kamp kućice...One su projektirane u sadašnjoj borovoj šumi". Iz tehničkog opisa za idejno urbanističko rješenje ferijalnog ljetovališta u Korčuli proizlazi da se raspored kamp kućica predviđen idejnim nacrtom neće moći ostvariti s obzirom da kamp kućice treba uklopiti između postojećeg drveća koje ne treba bez razloga rušiti. Istovremeno, tehničkim opisom navodi se da je predviđeno proširenje sanitarnog čvora na koji će se sklopiti novi objekti. Dakle, Glavnim projektom predviđeno je postavljanje kamp kućica koje je trebalo uklopiti između postojećeg drveća te je predviđeno da će novi

objekti imati sanitarni čvor odnosno biti spojeni na instalacije. U skladu s utvrđenjima iz tehničkog opisa za idejno urbanističko rješenje ferijalnog ljetovališta u Korčuli, situacionim nacrtom 1/360 prikazano je 25 kamp kućica dimenzija 5 x 5 m, pravilno raspoređenih u prostoru, koje je trebalo spojiti na instalacije. Budući je tehnički opis za idejno urbanističko rješenje ferijalnog ljetovališta nalagao potrebu uklapanja predviđenih kućica između postojećeg drveća, kućice dimenzija 5 x 5 m u stvarnosti su postavljene tako da su uklopljene među postojeća stabla te su istodobno, u skladu s Glavnim projektom i situacionim planom, spojene na instalacije. Stare kamp kućice bile su postavljene na način da su bile smještene na betonskim potpornim "klocnama" odnosno nisu bile trajno povezane s tlom. Međutim, 2019. stabla između starih kamp kućica su srušena te je zbog rušenja stabala došlo do rizika urušavanja starih i dotrajalih kućica, kada je tužitelj zamijenio dotrajale objekte. Ti radovi da su bili nužni kako bi se poboljšalo stanje objekta uslijed propadanja i oštećenja uzrokovanih rušenjem stabla. Tužitelj je pristupio zamjeni dotrajalih kućica upravo tamo gdje su bile predviđene Glavnim projektom. Stare kućice su postavljene prije gotovo 60 godina bez ishođenja građevinske dozvole, koju nije ni trebao ishoditi, jer predmetne kućice nisu građevine. Postojeće kućice zamijenjene su novim kućicama manjih dimenzija, a to je bila rekonstrukcija mobilnih objekata koji se obnavljaju na način da ih se jednostavno zamijeni novima.

Tužitelj, dakle, tvrdi da iz novih dokaza proizlazi da su na mjestu na kojem su dotrajali objekti zamijenjeni novim postojali jednostavni objekti koji nisu bili povezani s tlom i za čije postavljanje nije bilo potrebno ishođenje građevinske dozvole. U konkretnom slučaju radi se o zahvatu za koji nije potrebno ishođenje građevinske dozvole, jer se isti odnosi na zamjenu postojećih i dotrajalih objekata i instalacija postavljenih u skladu s Glavnim projektom, pri čemu novi objekti nisu trajno povezani s tlom te se predmetnim radovima samo zamjenjuju već postojeće dotrajale instalacije, struje, vode i kanalizacije. U odnosu na instalacije vode i struje smještene u metalnim ormarićima, naglašava da je Glavnim projektom bilo predviđeno spajanje novih objekata odnosno starih kućica, jer je bilo predviđeno njihovo spajanje na novi sanitarni čvor. Stare kućice u stvarnosti su bile spojene na instalacije. Time želi reći da se tu radi o hitnim radovima održavanja postojećih instalacija odnosno o radovima na koje se odnosi odredba članka 3. stavak 1. podstavak 5. Pravilnika o jednostavnim i drugim građevinama i radovima. U svemu izloženom tužitelji vide okolnosti zbog kojih je potrebno dopustiti obnovu spora i presudu ovog suda poslovnog broja Usl-3742/2021 od 14. ožujka 2022. staviti izvan snage, a osporeno rješenje u pobijanom dijelu poništiti i tužitelju naknaditi troškove upravnog spora.

4. U podnesku od 17. listopada 2023. tužitelj ponavlja da iz Glavnog projekta, kao novog dokaza, proizlazi da je uz izgradnju "Paviljon 16 S" bila planirana izgradnja dodatnih objekata za koje nije bilo predviđeno ishođenje građevinske dozvole koji, između ostalog, uključuju vikend kuće i sanitarne čvorove. Neovisno o tome, što iz novog dokaza proizlazi da su stare kamp kućice postavljene prije gotovo 60 godina bez potrebe ishođenja građevinske dozvole, u skladu s odredbom članka 15. Zakona o neprocijenjenom građevinskom zemljištu (Narodne novine, br. 50/20) u slučaju kad trgovačko društvo planira novu gradnju u postojećem kampu, koja gradnja podrazumijeva prethodno ishođenje dozvola za gradnju, smatra se da kamp udovoljava zahtjevima prostornog uređenja i da su ispunjene prostorno planske pretpostavke za izdavanje takvog akta. Prema članku 15. stavak 1. tog Zakona za kampove koji u izgrađeni do dana stupnja na snagu Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća (Narodne novine, br. 19/91,118/99) smatra se da su izgrađeni temeljem pravomoćnog akta za provedbu prostornih planova te da je izdana uporabna

dozvola. Prema stavku 3. istog članka pod prostorom kampa smatra se sve zemljište koje na dan stupanja na snagu Zakona o turističkom i ostalom građevinskom zemljištu neprocijenjenom u postupku pretvorbe privatizacije (Narodne novine, br. 92/10) nalazilo u granicama kampa. To da je razvidno i iz Konačnog prijedloga Zakona o neprocijenjenom građevinskom zemljištu koji je Vlada Republike Hrvatske uputila Hrvatskom saboru od 9. travnja 2020. (u daljnjem tekstu: P.Z. 805), kao obrazloženje uz odredbu gornjeg članka stoji da se predmetnim člankom propisuje da se za kampove koji su izgrađeni na turističkom zemljištu, smatra da su izgrađeni temeljem pravomoćne građevinske dozvole. Istodobno, sugerira se u prostoru zadržati sve kampove koji su izgrađeni na turističkom zemljištu, a nositeljima prostornog planiranja suzdržati se od promjene namjene prostora na kojem je kamp izgrađen. Zbog specifičnog imovinskopравnog statusa kampova, kao i zbog činjenice da su postojeći u prostoru, u stavku 3. članka 15. propisuje se da će u slučaju kad trgovačko društvo planira novu gradnju u postojećem kampu koja gradnja podrazumijeva prethodno ishodaenje dozvola za gradnju, smatrati da kamp udovoljava zahtjevima prostornog uređenja i da su ispunjene prostorno planske pretpostavke za izdavanje takvog akta koji će se izdati pozivom na Zakon o neprocijenjenom građevinskom zemljištu.

5. Tužitelj je dostavio podnesak 7. veljače 2024. u kojem pojašnjava kako nove dokaze, na kojima se temelji prijedlog za obnovu spora, bez svoje krivnje, nije mogao upotrijebiti u ranijem postupku. Tako pojašnjava da je dopisom od 26. siječnja 2016. od nadležnog Arhivskog sabirnog centra Korčula – Lastovo Državnog arhiva u Dubrovniku zatražio građevinske i uporabne dozvole te kopiju cjelokupne projektne dokumentacije. Dopisom Klasa: 612-06/16-04-54 Urbroj: 2117-33-16-05-74 od 27. siječnja 2016. tužitelju je dostavljena prva stranica Rješenja o građevnoj dozvoli od 4. studenog 1968. broj: 02-UP/I-633/1968, uporabna dozvola od 9. lipnja 1968., izvadak iz situacionog plana br. 12-2/53-68 te tri skice paviljona (sveukupno 10 stranica). Međutim, na inicijativu Ankice Veić, nekadašnje tajnice Ferijalnog saveza, danas službenice tužitelja, ponovno je 3. svibnja 2023. zatražena dokumentacija, kada je 12. svibnja 2023. dostavljena cjelokupna projektna dokumentacija koja se sastoji od ukupno 85 stranica. Iz građevinske dozvole iz 1968. vidljivo je da se dozvoljava gradnja jednog paviljona označenog brojem 2 i situacionim planom u krugu odmarališta, pod uvjetom da radove izvode u skladu s priloženim i odobrenim projektom. Glavni projekt, do kojeg je tužitelj došao tek u svibnju 2023. sadrži a) Urbanističku razradu, b) Glavni projekt, c) vodovod i kanalizacija i c) elektro i gromobranska instalacija. Osim izgradnje "Paviljon 16 S" Glavnim projektom bila je planirana i izgradnja objekata bez potrebe za ishodaenom građevinskom dozvolom, koji objekti, između ostalog, uključuju vikend kuće i sanitarne čvorove. Iz tehničkog opisa za idejno urbanističko rješenje ferijalnog ljetovališta u Korčuli jasno proizlazi da se raspored kamp kućica predviđen idejnim nacrtom neće moći ostvariti s obzirom da kamp kućice treba uklopiti između postojećeg drveća koje ne treba bez važećeg razloga rušiti. Istovremeno, tehničkim opisom navodi se da je predviđeno proširenje sanitarnog čvora na koji će se spojiti svi novi objekti. Dakle, glavnim projektom da je predviđeno postavljanje kamp kućice, koje je trebalo uklopiti između postojećeg drveća te je predviđeno da će novi objekti imati sanitarni čvor odnosno biti spojeni na instalacije. Situacionim nacrtom prikazano je 25 kamp kućica dimenzija 5 x 5, pravilno raspoređenih u prostoru i spojenih na instalacije. Stare kamp kućice bile su postavljene na način da su bile smještene na betonskim potpornim "kločnima" i nisu bile trajno povezane s tlom. Time želi reći da tužitelju za zamjenu takvih objekata novima građevinska dozvola nije bila potrebna odnosno da, čak i ako bi izvođenje

radova u kampu zahtijevalo ishodenje građevinske dozvole, što je ovdje slučaj, u skladu s Zakonom o neprocijenjenom zemljištu, smatralo bi se da kamp udovoljava zahtjevima prostornog uređenja i da su ispunjene planske pretpostavke za izdavanje dozvole za gradnju.

6. Podneskom od 23. prosinca 2024. tužitelj obavještava sud da je presudom Općinskog suda u Dubrovniku, Stalne službe u Korčuli poslovnog broja Pp-2473/2023 od 4. studenog 2024. oslobođen optužbe za počinjenje prekršaja iz članka 162. stavak 1. i 3. Zakona o gradnji, jer nije dokazano je li i kada počinjen prekršaj koji se tužitelju stavlja na teret. Iz prijave gradilišta i zapisnika o primopredaji da je razvidno da se isključivo radi o radovima uređenja odnosno obnove i sanacije postojeće niskogradnje i instalacije. Predmetni radovi da su bili nužni kako bi se obnovili i sanirali smještajni objekti u kampu uslijed propadanja i oštećenja uzrokovanih rušenjem pojedinih stabala u prostoru kampa. Zato smatra da je ovdje primjenjiva odredba članka 130. Zakona o gradnji prema kojoj se u slučaju oštećenja i neposrednog ugrožavanja ljudi i dobara od prirodnih nepogoda, ratnih i drugih razaranja, građevina može, neovisno o stupnju oštećenja vratiti u prvobitno stanje bez građevinske dozvole, u skladu s aktom temeljem kojeg je izgrađena odnosno projektom postojećeg stanja građevine.

7. Tuženik, koji je na to pozvan rješenjem ovog suda poslovnog broja 16 Usl-1562/23-4 od 7. rujna 2023. i ponovljenim dopisom od 2. travnja 2024., odgovor na tužbu nije dostavio.

8. Tijekom spora održana je rasprava (ročište 19. siječnja 2024., 8. ožujka 2024., 27. ožujka 2025.), bez nazočnosti uredno pozvanog tuženika, na kojoj je strankama dana mogućnost izjasniti se o zahtjevima i navodima drugih stranaka te o svim činjeničnim i pravnim pitanjima koja su predmet upravnog spora.

9. Opunomoćenica tužitelja ponovila je da je tužitelj, iako je to svojim zahtjevom i ranije tražio, tek nakon promjene vlasti došao u priliku pribaviti priloge koji su sastavni dio dozvole. Istaknula je da je rješenje izvršeno i svi objekti uklonjeni. Njezin je prijedlog da se rješenje poništi kako bi se kamp ponovno mogao dovesti u funkcionalno stanje.

10. U ovom je slučaju sporno jesu li okolnosti koje tužitelj iznosi u svom prijedlogu razlog za obnovu spora u smislu za to mjerodavnih odredaba ZUS-a. Konkretno, sporno je mogu li se dokazi na koje se poziva tužitelj podvesti kao razlog za obnovu spora iz članka 137. stavak 1. točka 6. ZUS-a prema kojoj će se spor okončan odlukom suda obnoviti na prijedlog stranke ako stranka sazna za nove činjenice ili nađe ili stekne mogućnost da upotrijebi nove dokaze na temelju kojih bi spor bio povoljnije riješen za nju da su te činjenice odnosno dokazi bili izneseni ili upotrijebljeni u prijašnjem sudskom postupku.

11. Tužbom se predlaže obnova spora u kojoj je presudom ovog suda poslovnog broja Usl-3742/21-6 od 14. ožujka 2022. odbijen tužbeni zahtjev u kojem se tužitelju kao vlasniku nalaže ukloniti:

- izbetonirane a.b. podne ploče, tlocrtne površine 620 x 320 cm, s pristupnim stepeništem širine kraka 90 cm i ogradnih zidova visine 100 cm, dužine 620 + 320 cm;

- tipski kontejner – recepcije, dim. 6 x 2,40 m, postavljenog na izbetoniranoj ploči i priključenog na instalacije;

- izbetonirane podne ploče dim 315 x 265 cm, s izbetoniranom prilaznom rampom dim 135 x 400 cm, na kojoj je postavljen kontejner – WC za invalide, priključen na instalacije;

- 20 komada mobilnih kućica, dim. 8 x 3, s metalnim nadstrešnicama dim. 6,90 x 2,70 m, spojenim na instalacije (voda, odvodnja, struja);

- uklanjanje instalacija vode i struje smještenih u metalnim ormarićima.

12. Tužiteljjev prijedlog za obnovu spora u bitnome se svodi na tvrdnju da je tijekom inspekcijskog postupka u kojem je doneseno rješenje o uklanjanju bila dostupna građevna dozvola, međutim, bez pripadajućih priloga, koji su tužitelju postali dostupni tek 12. svibnja 2023. Iz naknadno pribavljenih priloga proizlazi da je, osim izgradnje objekta "Paviljon 16" Glavnim projektom bila planirana i izgradnja dodatnih objekata bez potrebe ishoda građevinske dozvole koji, između ostalog, uključuju vikend kuće i sanitarne čvorove. Prema tehničkom opisu idejno urbanističkog rješenja ferijalnog ljetovališta prikazano je 25 kamp kućica, dimenzija 5 x 5 m, koje je trebao spojiti na instalacije. Nakon što je 2019., uslijed rušenja stabala, kako to tužitelj tvrdi, došlo do rušenja kućica, pristupilo se zamjeni dotrajalih kućica upravo tamo gdje su bile predviđene Glavnim projektom.

13. Iz navedenog proizlazi da su postojeće kućice zamijenjene novim manjih dimenzija. Tužitelj takav zahvat predstavlja kao rekonstrukciju mobilnih objekata koji se obnavljaju na način da ih se zamijeni novima.

14. Prema ocjeni suda, u izloženim okolnostima nema prostora za takvo tumačenje. Tužitelju je pravomoćnim rješenjem o uklanjanju, između ostalog, naloženo uklanjanje mobilnih kućica s metalnim nadstrešnicama (dimenzija 8 x 3 m), za koje je utvrđeno da se radi o objektima za koje je trebalo ishoditi građevinsku dozvolu. Uklanjanje radi dotrajalosti ranije postavljenih kamp kućica i izgradnja drugih mobilnih kućica koje se mogu graditi isključivo uz ishodu građevinsku dozvolu, ne može biti, rekonstrukcija za koju građevinska dozvola nije potrebna, jer se ovdje u suštini radi o novoizgrađenim objektima koji se nisu mogli graditi bez pravomoćne građevinske dozvole.

15. Na drukčiji zaključak ne upućuje ni činjenica što su tužitelj i u njemu odgovorna osoba oslobođeni od optužbe za prekršajno djelo iz članka 162. stavak 1. i 3. Zakona o gradnji (Narodne novine, br. 153/13, 20/17, 39/19, 125/19) počinjeno na način da su bez građevinske dozvole izvodili radove na izgradnji objekta koji su istodobno i predmet postupka u kojem je doneseno rješenje o uklanjanju. Odluka o prekršajnoj odgovornosti ovisi o tome jesu li utvrđena sva obilježja konkretnog prekršajnog djela, pa tako i vrijeme počinjenja, kao bitnog obilježja djela. Ta presuda bez značaja je za donošenje odluke u upravnom sporu u koje se ispituje radi li se o zahvatima za koje je potrebno ishoditi akt o gradnji, a u slučaju takvog utvrđenja, je li takav akt prije izvođenja radova i ishodu.

16. Kod izloženog, odlučeno je temeljem odredbe članka 116. stavak 1. ZUS-a tužbeni zahtjev odbiti kao neosnovan.

17. O troškovima spora odlučeno je temeljem odredbama članka 147. stavak 1. ZUS prema kojoj stranka koja izgubi spor u cijelosti snosi sve troškove spora, ako zakonom nije drukčije propisano.

U Splitu 25. travnja 2025.

S U T K I N J A

Miranda Gulišija Jurišić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv presude i rješenja dopuštena je žalba, u roku od 15 dana od dana primitka pisanog otpravka presude, u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu, putem ovog suda, za Visoki upravni sud Republike Hrvatske.

DNA:

- tužitelju po opunomoćenicima
- tuženiku
- u spis

Rj:

I/ Na temelju članka 11. stavak 3. Zakona o sudskim pristojbama (Narodne novine, br. 118/18, 51/23) naplatiti sudsku pristojbu.

II/ Kal. 30 dana

Broj zapisa: **9-30877-445d8**

Kontrolni broj: **074a7-08168-861e7**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Miranda Gulišija Jurišić, O=UPRAVNI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Upravni sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.